

Liturgische verbeelding zoals die in de kerk te zien was in de afgelopen week en de verkondiging van de Paasmorgen – voorganger ds. Arjen Hiemstra

Bij de verbeelding in de kerk:

In de Goede Week lag er op de vloer van de kerk een liturgische verbeelding. Elke dag veranderde die verbeelding. Hieronder de toelichting zoals ik die op de Paasmorgen heb gegeven.

Enkele weken terug verzamelde ik rivierhout op de IJsselkop, het punt waar Nederrijn en IJssel splitsen. U kent dat vast wel, de rivier is hoog geweest in februari en als dan het water zakt, blijft op het land een spoor van hout en ander aanspoelsel achter. De familie Achterkamp vindt dat nooit zo fijn, want het hier in Westervoort blijft het vooral achter op hun land, en dan moet het later weer verwijderd worden.

Het heeft nog wat liggen drogen bij ons thuis in een schuurtje en afgelopen week maakte ik er een eerste verbeelding van.

In de goede week zijn wij op weg gegaan met Jezus, soms in een kleine groep, soms in een wat grotere groep. Elke avond kwamen we hier samen in de kerk. Steeds volgden wij de weg waarlangs hij ging. Daarom lagen er de eerste dagen van de week hier in het koor de contouren van een weg aangegeven door de stukjes rivierhout. Zoals het hout in de uiterwaard de contouren

van de rivierstand had aangegeven, gaven de stukjes hier in de kerk de contouren aan van Jezus weg.

Langzaam werd de weg voor Jezus smaller. Langzaam werd de weg ook smaller hier in de kerk op dinsdag en woensdag. En er kwamen twee wat merkwaardige uitstulpingen aan de contouren van Jezus weg op woensdag. Op Witte Donderdag liepen die contouren van Jezus weg hier op de vloer uit op een soort kruisvorm. De uitstulpingen van woensdag bleken donderdag de dwarsbalk te zijn.

Op Goede Vrijdag was er onmiskenbaar een kruis. En wij gingen op die weg met Jezus mee. We hoorden de verhalen van het verhoor in Jeruzalem en de veroordeling. We hoorden van de kruisiging en hoe hij stierf op Golgotha. En we hoorden hoe hij in het graf werd gelegd in doeken.

In de afgelopen nacht was er het nieuwe licht. Voor wie het niet opgevallen is: er staat hier in de kerk een nieuwe paaskaars. Want het bleef niet donker na Jezus dood. Hij bleef niet in het graf. Er stonden lichtjes bij het kruis van stukjes rivierhout..

En op Paasmorgen is het kruis weer verder verandert. De doeken hangen over het kruis. Het is gaan bloeien, als de tuin waarin Maria Jezus ontmoette. Omdat het leven ondanks alles weer kan gaan bloeien na een nacht vol donker en dood.

Kijk nog even rond. En ga dan weer op uw stoel zitten. Daarna zingen we Jezus leven van ons leven.

De verkondiging van de Paasmorgen.

Bij de lezing uit Johannes 20: 1-18

Gemeente van Jezus Christus,

We horen vandaag het verhaal van Jezus opstanding zoals de evangelist Johannes het beschrijft. Eigenlijk zijn er twee verhalen. Een verhaal van een leeg graf en een verhaal van een man van wie Maria denkt dat het de tuinman is, maar het blijkt Jezus zelf te zijn.

Het graf is leeg. Dat is onmiddellijk duidelijk. Maria denkt aan grafroof. Petrus weet niet wat hij er van moet denken. Wat er met Jezus gebeurd is, wordt pas duidelijk als de andere leerling het graf in gaat. 'Hij zag het en geloofde', staat er. 'Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan'. Staat er aan het einde nog bij.

Steeds zagen wij in de afgelopen week iets van de weg die hij ging en wij gingen met hem op pad. En we gingen afgelopen Goede Week op pad met de vraag: Wie is deze? En steeds hebben wij er

in de afgelopen week vanuit onze weg met hem, een antwoord op proberen te geven. Steeds zagen wij in de afgelopen week een klein stukje van wat hij betekent voor de mensen in Israël. En ik denk dat hij dat ook nog steeds kan betekenen voor ons mensen.

Op maandag hoorden we het verhaal van hoe hij de lamme man zijn zonden vergaf en hem weer op zijn eigen benen zette. En plotseling liep de man weg op zijn eigen benen die tot voor kort hem niet konden dragen. Jezus doet de zonden die je verlammen weg van een mens. Hij zet je weer op je eigen benen en geeft je nieuw leven.

Op dinsdag hoorden we het verhaal hoe Jezus en zijn leerlingen in de boot stappen op het meer van Tiberias. En een storm steekt op en op het moment dat de leerlingen denken dat ze zullen vergaan spreekt hij de golven toe en het meer komt tot rust. Bij al onze onrust blijft Jezus rustig. Jezus brengt de stormen in het leven van een mens tot rust. Hij is de meester van het leven en bij hem mag je je geborgen voelen.

Op woensdag hoorden we hier het verhaal van hoe Jezus in de synagoge een bezeten man tot rust bracht en zijn onreine geest uitdreef. Als wij gevangen zitten in de vaste verhoudingen, de dwingende wensen en verwachtingen van anderen, maakt Jezus ons vrij. Hij geeft ons een vrij leven terug.

Op donderdag hoorden wij het verhaal van hoe Jezus brood en vis deelde aan een schare van vijfduizend. Dat is misschien wel de kern van Jezus: hij deelt het brood aan ons voor onderweg. Hij stilt onze honger naar aandacht. Bij hem kun je je vragen kwijt. Bij hem mag je je leed klagen, Hij luistert. Je wordt gevoed door hem met nieuwe moed.

Op vrijdag hoorden wij over zijn weg eindigde. Als je mensen weer op de benen zet, als je mensen geborgenheid wilt bieden, als je vrijheid aan de mensen terug wilt geven en als je dan ook nog deelt met wie er op je weg komt, dan kun je in moeilijkheden komen. Dan kunnen er anderen zijn, die je het licht in de ogen niet gunnen. En toch ging Jezus verder op die weg. Tot het einde toe. En het leidde tot zijn dood aan het kruis.

Verdrietig waren we. Omdat we met lege handen achter leken te blijven, zoals de discipelen met lege handen achterbleven. Het was alsof de dood het zou winnen, omdat deze goede mens, dit voorbeeld van hoe het kan zijn als je werkelijk open staat voor mensen om je heen, gedood werd door zijn tegenstanders. En hoewel hij door opmerkelijk aandachtige mensen in een graf gelegd werd en hoewel er zelfs een Romeins soldaat zei: "Deze mens was Gods Zoon", leek het donker het te winnen van het licht.

Tot deze nacht kwam. En we het opstandingsverhaal hoorden van de evangelist Marcus. Ook hij vertelde dat het graf leeg was. Geen verhalen van tuinen of zo. Nee een leeg graf. Maar ook een belofte: kijk, hij zal jullie voorgaan naar Galilea! Daar zul je hem ontmoeten. En inderdaad, hij gaat ons voor en wij zullen hem ontmoeten.

Op de vraag 'Wie is deze?' kunnen wij vandaag wel antwoord geven: Hij is degene die steeds weer ons nieuw leven geeft. Hij is degene voor wie dood, afgesloten, geen toekomst meer, niet het einde is. Want er was steeds weer nieuw leven omdat God, zijn Vader, mensen steeds weer een vervolg gaf.

Voor de lamme was er nieuw leven na de verlamming.

Voor de angstige discipelen van Jezus was er nieuw leven na de storm.

Voor de bezetene was er nieuw leven na de angst en de waanzin.

Voor de mensen met honger was er nieuw leven

En zelfs toen er op Goede Vrijdag geen vervolg meer leek, toen hij stierf aan het kruis van zijn weg, zelfs toen kwam er in de afgelopen nacht weer nieuw leven. Daar in Galilea ging hij zijn vrienden weer ontmoeten.

En zo gaat het nog steeds. Er is nieuw leven. voor ons allen. Ook als wij er geen perspectief meer in zien, wordt ons een nieuwe weg gewezen. Als het voor ons lijkt alsof alle toekomst doodloopt, laat hij ons toch altijd weer een nieuwe toekomst zien. Misschien op een andere manier dan wij hadden gedacht. Misschien kost het ons wel veel tijd, om in te zien dát hij ons een nieuwe weg wijst.

Op deze morgen van Pasen is de boodschap dat er nieuw leven is voor wie geen leven meer ziet. Het is alleen nog een kwestie van gaan beseffen dat dát nieuwe leven er is. We moeten ons nog laten aansteken door de vlam van Pasen, dat de Heer is opgestaan. Dat het duister voor Hem zwicht omdat Jezus is als de zon.

Dat leven, dat licht van Pasen, zal onze verlamming doorbreken. Dat licht van Pasen zal onze angst wegnemen. Dat licht van Pasen zal onze angst doen verdwijnen. Dat licht van Pasen neemt onze honger weg.

Want Gods licht is van lange duur.

Amen.